

La República en mans de les dretes

per PERE LLONGARRIU

La República en mans de les dretes no pot ésser mai garantia dels republicans essencialment democràtics, ni de ningú que aspiri bastir una nació florent, lliure de tots els obstacles que dificultin la seva civilització i reconeixi la plena llibertat dels homes.

L'actuació de les dretes al govern, amb el marcat esperit de classe, representa el retrocés i tendeix a matar tota iniciativa, tota aspiració de poder emancipar-se l'home que no és capitalista, de tots aquests poders caciquils que no són altra cosa que anelles de la cadena que els lliga a la fatalitat durant el temps que el món és món, fent-los esclaus d'uns superiors que són homes com els altres, que no poden fer gala d'altra supremàcia que l'amor a una superfície de terreny més o menys crescuda, d'aquesta o d'aquella fàbrica, o de tal o qual capital.

Les dretes al poder, representa pel poble la incultura, representa el tipisme, el temps vell, rendir-se a l'evidència i subjectar-se a les normes que continuament han creat esclaus. Els costums vells, el suport de les dretes, que, corretgits i augmentats tendeix a propalar i apoien llurs arguments, no són altra cosa que tòpics gastats que sols poden ésser admesos i resultar d'eficàcia a un poble incult acostumat a patir-los durant tants anys que han vingut emparant-los. El fanatisme, el primordial argument de les dretes, no és altra cosa que un costum com un altre, una gran organització política per enterbolir la consciència dels homes i frenar llur actitud rebel barrejant-hi el nom de

Déu, un mitjà per a conservar llurs privilegis i mantenir llur preponderància reduint homes lliures a la humilitat i submissió. Les dretes mateixes no apoien el fanatisme per convicció. Ho fan per la conveniència, per l'egoisme.

Amb les dretes al poder i amb la cursa frenètica a liquidar tot el que pugui estorbar llur pas, amb la força que els dona l'ésser amos del capital i per mitjà del caciquisme que exerceixen en llurs demarcacions, fan viure continuament amb l'ai al cor al pobre treballador que del jornal o del que dona la terra que treballa depen el nodrir amb dificultat la família. Amb les dretes al poder i amb l'arma de la represàlia a la mà, no pot haver-hi llibertat, perquè si el pensament de l'obrer difereix del del propietari, aquest es venjarà condemnant-lo a la fam; no hi haurà igualtat perquè hi haurà explotats i explotadors; ni fraternitat, perquè no hi ha ni llibertat, ni igualtat, i fruit de les represàlies hi ha centenars de milers d'homes en atur forçós, que és el mateix que no tenir res per a menjar, i alguns milions que treballen sols per no morir-se de gana.

I les dretes espanyoles que en llur programa de govern no veuen el demà, ni el camí que ens marquen les altres nacions, que cerquen llur felicitat en l'ahir vergonyós per a la nació, han de caure amb el mateix pes i el mateix desprestigi que a l'enderrocar-se la Monarquia.

De l'actitud que adoptin les forces republicanes i obreres depen el precipitar o retardar llur caiguda.

Joan Ferrer i Alvarez, ha mort

A vint-i-sis anys va morir diumenge, a les sis de la tarda, al Sanatori de Sant Quirze de Safaja, després d'una penosa malaltia, Joan Ferrer i Alvarez. S'havia distingit per la seva intervenció en les lluites vers un millorament de les condicions de les classes treballadores, i les seves conviccions profundes i grans dots personals l'havien portat a ocupar darrerament el Secretariat general del C. A. D. C. I. Per la seva significació al Centre, havia estat detingut com a suposat complicat en els fets d'octubre i a conseqüència del seu estat de salut havia estat traslladat seguidament a l'Hospital. Segurament el fet d'haver estat allunyat de les seves ocupacions professionals — i no ens referim a la circumstància del seu empresonament — va determinar un agreujament en la seva malaltia. Aconseguí el seu trasllat a un sanatori, fa cosa d'un mes, el seu estat ja produïa inquietuds desesperants.

La mort, implacable, se'ns l'ha emportat quan tan necessària era la seva presència entre nosaltres. Pel seu caràcter afabilíssim, la seva absència serà molt sentida entre tots els que l'havien tractat, car arreu on havia actuat hi havia deixat l'empremta del seu idealisme insubornable. El record d'ell, per les circumstàncies greus i tràgiques en les quals s'ha produït la ràpida desaparició, perdurà llarg temps i no cal dubtar que la seva vida ens servirà d'exemple i ens donarà nous ànims.

L'acte de l'enterrament constituí una grandiosa manifestació de dol. Descansi en pau.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

«Cataluña es la misma antes y después del 6 de octubre. Quienes esperen conversiones, claudicaciones o simplemente rectificaciones en la posición espiritual de los catalanes o en los principios directivos de su política, sufrirán un desencanto. Quienes pretendan obtener de la caída de la Generalidad provechos personales o de partido, habrán de limitar su disfrute al período breve de la interinidad en que estamos».

A. Rovira i Virgili, en «Política»

Caixa d'Estalvi de la Generalitat de Catalunya

Caixa General d'Estalvi Popular sotmesa al Protectorat Oficial del Ministeri del Treball i Previsió - Fundada l'any 1926 amb el nom de «Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Barcelona».

OPERACIONS QUE REALITZA: Estalvi a la vista - Estalvi a termini
Comptes d'estalvi - Comptes de Contribuent - Servei gratuït de GUARDIOLES per a practicar l'estalvi a domicili.

OFICINES CENTRALS: Barcelona - Palau de la Generalitat i Fontanella, 7

SUCURSAL D'OLOT: Passeig d'En Blay, 45 (Firal) - Telèfon, 131

ALTRES SUCURSALS: Girona - Tarragona - Lleida - Badalona - Igualada
Reus - Vilanova i la Geltrú - Sant Feliu de Guíxols
Solsona - Palafrugell - Masnou - Sta. Coloma de Farnés.